

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har ikke Ret i, at dette vil betyde en Indskrænkning, det vil betyde, at der overhovedet ingen Penge bliver til Udstykning efter den gamle Lov. Nu er imidlertid det ærede Medlem Hr. Clausager — det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, undskyld, jeg forveksler de to Ordførere — naaet saa vidt, at han erkender, at der i Lovforslaget staar, at der er 7 Mill. Kr. til Jordkøb. Det har jeg hele Tiden erkendt, det kan han ikke komme udenom, for det staar der i Lovforslaget. Naar der er købt Jord for disse, kræves der imidlertid 9 Mill. Kr. til Bygninger paa denne Jord, og derfor rummer Venstres Forslag, hvis der overhovedet er Mening i det, 9 Mill. Kr. mere, end det ærede Medlem antager, foruden den 1¼ Mill. Kr. til Byggelaan til de Tillægs-lodder, hvor man yder Byggelaan. Det kommer man ikke udenom.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa det være Slut med de korte Bemærkninger.

C. O. Pedersen: Jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Ulrich forstaar, at der ikke er mere end 14—15 Mill. Kr. til Udstykning til Husmandsbrug. Derfor siger jeg endnu en Gang, at man kunde have bebrejdet os, at der er lovlig lidt, men dette Forslag lader sig ikke, saaledes som det ærede Medlem har gjort, fremstille som et Overbud. Jeg vil gerne føje til, at der kan ikke rejses Indvending imod os paa denne Maade, for jeg tror oprigtig talt ikke, at der melder sig flere Ansøgere end, at det, her er Tale om, nok vil slaa til. Nu har man i et Aars Tid moret sig med dette „Overbud“, nu tror jeg omsider, den Skrøne er afsløret.

Andreasen (Forsinge): Under den Forhandling, vi i disse Dage har ført, er der kun gjort ganske faa Bemærkninger til mig, og jeg kan derfor slutte paa ganske kort Tid. Jeg kommer imidlertid til at knytte nogle faa Bemærkninger til Udtalelser, der er fremsat af ærede Medlemmer fra Venstre.

De ærede Medlemmer Hr. Nørskov, Hr. Clausager og Hr. Johannes Hansen har fremsat nogle Betragtninger over den Stilling, mit Parti og jeg indtager til Paragraffen om Ekspropriation. Idet jeg henviser til min forrige Tale, vil jeg gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at den Stilling, det radikale Venstre her indtager, har vi haft,

lige fra vi i 1919 drøftede Lovforslaget. Vi har hele Tiden hævdet og hævder det den Dag i Dag, at Staten til enhver Tid som Nødhjælp skal være i Besiddelse af Ret til at ekspropriere, naar det viser sig, at der ikke er Jord nok til en rimelig Pris.

De ærede Medlemmer og flere andre ærede Medlemmer har været inde paa, at naar Staten gaar ind for et saadant Jordkøb, som der her er Tale om, og hvor det drejer sig om Millionbeløb, vil Jordprisen ikke stige, det ærede Medlem Hr. Nørskov udtalte, at efter hans Formening vilde Jordprisen snarere gaa ned, idet Staten som den gode Køber med Pengene paa Haanden kunde købe billigt i Forhold til saa mange andre, der, som det ærede Medlem Hr. Clausager udtrykte sig, maatte staa og tigge om de sidste Prioriteter. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at Staten er en god Køber, det er ganske givet, men lige saa givet er det, at Jordpriserne, som jeg hævdede i min forrige Tale, naar der kommer gode Købere, vil stige. En stærk Efter-spørgsel efter Jord vil, særlig naar der er Tale om gode Købere, absolut betinge en højere Jordpris.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen omtalte § 30 om Suppleringslaan til Livsarvinger. Jeg forstod ikke det ærede Medlems Udtalelser herom, men de falder jo noget i Traad med det Forslag, som Venstre har stillet for sit Vedkommende, hvor der heller ikke er taget Hensyn til Livsarvingerne. Er det da en Brøde at være vokset op i et Husmandshjem? Hvorfor skulde den Ungdom, som er vokset op i Husmandshjem, ikke kunne komme efter deres Forældre i de Brug, som de har overtaget? Hvis disse unge ikke er i Besiddelse af nogen som helst Kapital, men maaske er kvalificerede paa lignende Maade som deres Forældre var, den Gang de overtog Brugene, hvorfor skulde man saa ikke give dem de samme Betingelser ved at supplere Laanet op under Hensyn til, at en Part af Laanet eventuelt er udbetalt. Jeg forstaar ikke en saadan Udtalelse? Det er for mig saa lige til, at man gerne vil hjælpe ikke alene de første, men ogsaa den Slægt, som følger efter.

Det ærede Medlem og flere andre, særlig det ærede Medlem Hr. Clausager, var inde paa denne Forskelsprioritet, og i den Forbindelse nævnte de, at vi for vort Vedkommende er bange for at stille de to Slags Brug paa lige Fod. Det er netop det, vi ikke er bange for. I Henhold til Principperne i hele vor Jordlovgivning vil vi være med til at stille de to Slags Brug paa saa lige Fod som vel muligt, men naar